

Žaloba podaná dne 30. září 2013 — Itálie v. Komise

(Věc T-527/13)

(2013/C 344/121)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: S. Fiorentino, P. Grasso, avvocati dello Stato, a G. Palmieri, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise č. C(2013) 4046 final ze dne 17. července 2013, oznámené dne 18. července 2013, o státní podpoře SA.33726 (11/C) (ex SA.33726 (11/NN)) poskytnuté Italskou republikou (posunutí platby za dávky na mléko v Itálii)
- podpůrně částečně zrušil uvedené rozhodnutí [čl. 2 písm. b), c) a d)] v rozsahu, v němž vztahuje povinnost navrácení na podpory poskytnuté na základě rozhodnutí Rady č. 2003/530/ES;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Italská vláda napadla rozhodnutí Evropské komise č. C(2013) 4046 final ze dne 17. července 2013, oznámené dne 18. července 2013, o státní podpoře SA.33726 (11/C) (ex SA.33726 (11/NN)) poskytnuté Italskou republikou (posunutí platby za dávky na mléko v Itálii).

Uvedeným rozhodnutím Evropská komise:

- určila, že posunutí platby za část dávky na mléko, splatné k 31. prosinci 2010, o němž bylo v Itálii rozhodnuto v prosinci 2010, představuje státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, zejména z důvodu jeho uplatnění;
- určila, že porušení podmínek stanovených v rozhodnutí Rady 2003/530/ES, jež bylo způsobeno posunutím uvedené platby, představuje podporu neslučitelnou s vnitřním trhem;
- nařídila Itálii, aby od osob, které měly prospěch z posunutí plateb, zpětně vymohla částky odpovídající uvedeným neslučitelným podporám, navýšené o úroky.

Žalobkyně uvádí na podporu své žaloby dva důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení čl. 3 odst. 7 nařízení Komise (ES) č. 1535/2007 ze dne 20. prosince 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES na podporu de minimis v produkčním odvětví zemědělských produktů (Úř. věst. L 337, s. 35-41).

— V tomto ohledu je třeba poznamenat, že ustanovení napadeného rozhodnutí vycházejí z chybného předpokladu, že existující podpora, povolená rozhodnutím Rady č. 2003/530/ES ze dne 16. července 2003, představuje maximální částku, kterou lze producentům mléka poskytnout, což má za následek to, že každé případné doplňkové opatření podpory, byť spadá do režimu de minimis (a byť má naprosto okrajový význam) přesahuje *ipso iure* následkem kumulace výši podpory, která je povolena.

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 3 odst. 2 výše uvedeného nařízení (ES) č. 1535/2007, článku 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1), a článku 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, s. 1), jakož i z nedostatečného odůvodnění.

— V tomto ohledu je třeba poznamenat, že napadené rozhodnutí použilo uvedený článek 3 odst. 2 (týkající se kumulace podpor, z nichž každá podpora samostatně spadá do režimu de minimis) na případ, kdy se podpora spadající do režimu de minimis připojila k existující podpoře. Krom toho je rozhodnutí stiženo vadou spočívající v tom, že napadené opatření považuje za změnu existující podpory, na kterou se vztahuje čl. 1 písm. c) nařízení č. 659/1999. Půlroční posunutí splatnosti jedné z ročních plateb představovalo samostatné opatření a jako takové neměnilo podstatným způsobem existující podporu. Krom toho nepředstavovalo zvýšení nepřesahující 20 % původního rozpočtu pro režim existujících podpor a nemělo vliv na posouzení slučitelnosti tohoto režimu. Komise v každém případě tyto body dostatečně neodůvodnila.

Žaloba podaná dne 10. října 2013 — Verein Natura Havel a Vierhaus v. Komise

(Věc T-538/13)

(2013/C 344/122)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Verein Natura Havel eV (Berlín, Německo); a H.-P. Vierhaus (Berlín) (zástupce: O. Austilat, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise – Generálního ředitelství pro životní prostředí – ze dne 24. června 2013 a Evropské komise – Generálního sekretariátu – ze dne 3. září 2013, jimiž byl odmítnut přístup k dopisu Komise stanovící lhůty ohledně řízení o nesplnění povinnosti č. 2013/4000 proti Spolkové republice Německo ze dne 30. května 2013,

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobců na přístup k informacím

— Žalobci především uvádějí, že napadené rozhodnutí Komise porušuje jejich právo na přístup k informacím vyplývající z čl. 15 odst. 3 SFEU, článku 42 Listiny základních práv, čl. 10 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾. Žalobci uvádějí, že uvedená ustanovení mají za cíl vytvoření co největší transparentnosti a výjimky je třeba vykládat restriktivně. Dále je podle judikatury třeba klást vysoké nároky na prokázání závažných omezení šetření. Napadené rozhodnutí tento požadavek nesplňuje.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení částečného přístupu

— Žalobci dále uvádějí, že přezkumem, jímž Komise odmítá pouze částečný přístup k informacím, se Komise dopustila nesprávného právního posouzení. S tím související úvahy obsažené v rozhodnutí jsou nesprávné a porušují zásadu proporcionality.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění

— Napadené rozhodnutí krom toho nevyhovuje požadavkům kladeným na povinnost uvést odůvodnění.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 10 odst. 1 druhé věty Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod

— Žalobci dále vytýkají porušení svého práva obdržet informace bez zásahů orgánů, které vyplývá z čl. 10 odst. 1 druhé věty Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03 s. 331).

Žaloba podaná dne 2. října 2013 — Nizozemsko v. Komise

(Věc T-542/13)

(2013/C 344/123)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: J. Langer a M. Bulterman)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise C(2013) 4474 final ze dne 18. července 2013 o nepoužitelnosti určitých ustanovení nařízení Nizozemského království s prováděcími předpisy týkajícími se liberalizace mezinárodní osobní železniční dopravy [neoficiální překlad],

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobce tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise v napadeném rozhodnutí nesprávně vycházela z článku 2012/34/EU⁽¹⁾. Pokud Komise nesouhlasí se způsobem, jímž nizozemský zákonodárce provádí směrnici, může použít článek 258 SFEU.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady obrany, zásady ochrany legitimní důvěry a zásady loajální spolupráce, protože Komise po skončení projektu „EU Pilot“⁽²⁾ prohlásila nizozemské právní předpisy za nepoužitelné podle článku 61 směrnice 2012/34/EU. V odpovědi na otázku Komise v rámci projektu „EU Pilot“ mohlo Nizozemské království rozumně vycházet z toho, že Komise jí oznámené informace použije pouze v rámci (případného) řízení o nesplnění smlouvy.